

TBMM KADIN ERKEK FIRSAT EŞİTLİĞİ KOMİSYONU
(1/935) ESAS NUMARALI TÜRİK CEZA KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

MUHALEFET ŐERHİ

Halkların Demokratik Partisi Adına

Usule Yönelik Eleőtiriler:

Çocukların cinsel istismarı, toplumun farklı kesimlerinde rahatsızlık yaratan, dolayısıyla bütün bu kesimleri içerecek şekilde yürütölmesi gereken bir süreci işaret etmektedir.

Partimiz, bütün yasa yapım süreçlerinde olduğu gibi, konuyu ilgilendiren tarafların görüşlerinin alınması gerektiği görüşündedir. Bu nedenle Komisyona konuyla ilgili bir avukat, bir sivil toplum örgütü temsilcisi ve cinsel istismarı ortaya çıkaran bir öğretmenin dinlenmesi önerisini dilekçe ile sunmuş olduğumuzu kamuoyu ile paylaşmak isteriz.

Hatırlatmak isteriz ki; Hükümetin, bu konuda çözüm üretebilecek aktörleri devre dışı bırakma çabasına karşın, kapatılan örgütlerin üyesi pek çok kadın aktivist, hala çocukların cinsiyete dayalı ayrımcılığa maruz kalmaması için mücadelelerine devam etmekte, çok önemli görüşlerle sürece katkı sunmaktadır.

Türkiye’de OHAL gerekçesiyle 54 kadın merkezi, 1 çocuk hakları örgütü kapatılmıştır. Yıllarca yaptıkları çalışmalarla bu konuda deneyim ve bilgi biriktirmiş aktörleri devre dışı bırakmak, düzenlemeyi istismara açık haliyle yasalaştırma riskini de barındırmaktadır. Sürecin asıl ilgililer devre dışında bırakılarak sürdürölmesi, esas olarak ne siyasi partilere, ne de TBMM’ye zarar vermektedir; asıl zararı çocuklar ve yakınları görmektedir.

Öte yandan, konuyla ilgili olarak AKP tarafından HDP dışındaki partilerle ön görüşme yapılmış olması, Partimizin ise düzenlemeden ancak Tasarının Komisyona iletilmesi ile haberdar olabilmiş olması, AKP’nin “çocukların istismarı konusunun siyaset üstü bir mesele olduğu” iddiasını geçersiz kılmaktadır.

İronik olan, Hükümet ortağı MHP’nin dahi görüşlerinin dikkate alınmamış olmasıdır. Komisyona MHP adına katılım gösteren Sayın Deniz Depboylu’nun Komisyon toplantısındaki ifadeleri bu durumu açıkça ortaya koymaktadır Depboylu, “Kanun tasarısıyla ilgili olarak, biz Milliyetçi Hareket Partisi olarak bu kanun tasarısının öncesinde öneri ve

görüşlerimizi Sayın Bakanımıza iletmiştik, değerli Komisyon üyelerine ve nihayetinde tabii ki de son bir toplantı da gerçekleştirildi, orada da kendilerine sunduk. Önemli bulduğumuz bir iki eksiklik var, bunu dile getirdik ama izninizle tekrar dile getirmek istiyorum” (https://www.tbmm.gov.tr/develop/owa/komisyon_tutanaklari.goruntule?pTutanakId=2146, s. 46).

Özetle, AKP Hükümeti adeta kendine parti tüzüğü hazırlar gibi bir yasal düzenleme sürecine girmiştir.

İkinci olarak; tüm toplumu ilgilendiren bir konuya ilişkin KEFEK görüşmesinin basına kapalı yapılmasının gerekçesi anlaşılamamıştır. Sosyal medya hesaplarında da bu konuda bilgilendirme yapılmamıştır. Bunun ötesinde, bu kararın ortaklaşa alınmamış olması, Komisyonun katılımcı bir usulle işlemediğini ortaya koymaktadır. Komisyonun kendisi, Komisyonun çoğulcu bir toplum konusundaki nihai iddiası nedeniyle de, çalışma usulü ile bizzat örnek olmakla yükümlüdür. Buna karşın KEFEK sosyal medya hesaplarında AKP dışındaki tek bir partiye ilişkin paylaşım yoktur. KEFEK de AKP’nin sosyal medya hesabı gibi kullanılmaktadır. Oysa bu Komisyon, TBMM’de yansıma bulmuş farklı toplumsal kesimlerin bir yansıması olarak Komisyon üyesi bütün partilerin cinsiyet eşitliği yönündeki çalışma ve görüşlerini halkla paylaşabilmelidir. Aksi bir durum, Komisyonun tekçi bir yapıda olduğunu ve sadece AKP kitlesinin halk olarak görüldüğünü itiraf etmek anlamına gelecektir.

Düzenlemenin İçeriğine Yönelik Eleştiri ve Öneriler

Partimiz çocukların cinsel istismarı suçunu, cinsiyet eşitsizliğinden kaynaklanan yapısal bir sorun olarak görmektedir. Cinsiyet eşitsizliğinin kışkırtıldığı, kadın özgürlüğünün hedef alındığı bir toplumda istismarın mümkün olmadığı inancıyla, cinsiyet eşitliği mekanizmalarının güçlendirilmesi yönünde eleştiri ve öneriler getirmiştir.

TBMM’nin görevi işlenen suçların yol açtığı sonuçların etkisini gidermek değildir. Temsilciler suçların önlenmesi, ortadan kaldırılması hedefliyle suçlunun cezalandırılmasının ötesinde bir perspektifi ortaya koymalıdır. Çocuğa yönelik cinsel şiddet konusu sadece faillerin cezalandırılması ile çözülebilecek bir sorun değildir. Anayasa’nın 41/2 maddesi ve Türkiye’nin imzaladığı uluslararası çocuk hakları sözleşmeleri uyarınca, devletin öncelikli görevi, çocukların cinsel istismara maruz kaldığı şartları ortadan kaldırmak, koruyucu ve önleyici hizmetleri kurumsallaştırmaktır. Bu nedenle çocuk istismarına yönelik yaklaşım,

önerdiği çerçeve ile genel olarak toplumun adalet duygusunda bir sarsıntı yaratarak yerine intikamı yerleştirmekten kaçınmalıdır. Toplumun vicdanında büyük yaralar açan bu türden vakalar, adalete olan güven yerine linç kültürünün artışına yol açma riski taşımaktadır.

Ancak mevcut tasarı aşırı cezalar getirerek aslında ceza verilmesini imkansızlaştırmaktadır. Bu koşullarda toplumun istismarı dile getiren çocuklar ve yakınları üzerinde baskı uygulayarak onu şikâyetinden vazgeçmeye ikna etme riski söz konusudur. Örneğin 19 yaşında istismar suçu işleyen birinin 50 yıl ceza alacak olması, toplum açısından da cezayı verecek hakim açısından da caydırıcı bir etki doğurabilecektir. Cinsel istismarda bulunanlar ceza bile alamıyorken, bu sorunu cezaların artırılması yoluyla çözmeye çalışmak çelişkilidir. Yaptırımı engelleyen unsurlar, düşük cezalar değil; toplumda, Devlet kurumlarında, yargıda cinsiyet eşitliği konusunda yeterli bir bilincin gelişmemiş olması; tersine bizzat politikacıların cinsiyetçi açıklamaları ile bu eşitsiz ortamı derinleştirmesidir.

*

Cinsiyet eşitliğini temel alan bir perspektif aynı zamanda yaptırımın sadece suçu işleyenle değil, bu ortamın oluşmasına katkıda bulunan, suçu veya onu ortaya çıkan sebepleri önemsizleştirici açıklamalarda bulunan herkes hakkında yaptırım uygulanmasını da gerektirmektedir.

Çocukları istismar edenler hakkında elbette yaptırım uygulanmalıdır. Ancak bu yaptırımlar 'hamile çocuk' skandalına ilişkin resmi yetkililer hakkında soruşturma izni vermeyen Vasip Şahin hakkında da, DİB'in resmi internet sitesinde yer alan 'Dini Kavramlar Sözlüğü'nde 'nikah' kelimesi tanımlanırken ergenlik çağına girmiş kadınların da nikahlanabileceğini ifade eden din görevlisi hakkında da, Elazığ'da bir lisede dört kız çocuğunun okul müdürü tarafından cinsel istismara maruz bırakıldığını açığa çıkaran üç eğitimciyi iki haftaya yakın gözaltında tutanlar hakkında da ve hatta bir genç kadına giyiminden dolayı şiddet uygulayan erkeğe "hoşuna gitmiyorsa mırıldan" diyerek olayı meşrulaştıran siyasiler hakkında da uygulanmalıdır.

Cinsiyet temelli suçların nihai sorumlusu, bu suçların mağdurlarını toplum içinde korunmasız bırakan, suçları ortaya çıkaranların ise cezalandırılmasına yol açan, erkekliğin çıkarlarını korumayı kendine ödev edinmiş siyasiler ve bu yöndeki açıklamalardır.

Buna karşın AKP Hükümetin bu tür sorunlar karşısında gösterdiği "Bütün iyi sonuçlar sadece benim katkımla, bütün kötü sonuçlar ise sapık & öfkeli erkeklerin yüzünden gerçekleşiyor"

tavrı, kibirli ve sorumsuz bir tavidir. Oysa Halk nezdinde Devlet kurumlarına karşı güven oluşturabilecek yaklaşım, çocukların tırnağına bile zarar geldiğinde kendini sorumlu hisseden yaklaşımdır.

Ancak, tam tersine, çocuk istismarına yönelik toplumsal tepki yükseldiğinde AKP'ye yakın Anadolu Ajansı, TRT Haber gibi kaynaklar “Dünyanın Ortak Sorunu Çocuk İstismarı” başlıkları atarak halkın haber alma hakkını Hükümetin bu konudaki sorumluluğunu gizlemeye çalışarak gasp etmişlerdir. Her türlü eşitsizlik iddiasında “Ama nerede yok ki” yaklaşımını ortaya koymak, toplum nezdinde bu sorunların ortadan kaldırılamaz olduğuna dair bir düşünceyi tetikleme itibarıyla de çok tehlikelidir. Toplum, toplumun bütününe zarar veren toplumsal eylemleri siyaset kanalıyla değiştirebileceğine olan inancını yitirmemelidir.

Nitekim, Çocuk İstismarıyla Mücadele ve Çocuk Haklarını Koruma Derneği ve Türkiye Psikiyatri Derneği tarafından ortaya konulan rakamlara göre çocuk istismarı konusunda Türkiye dünyada üçüncü sırada bulunmaktadır. Ülkemizde istismara uğramış çocuk oranı yüzde 33 olarak tespit edilmiştir. Bu rakam her 3 çocuktan 1'i anlamına gelmektedir. Dünyada ise son 10 yılda cinsel istismara uğrayan çocuk sayısının 250 bin civarında olduğu ifade edilmiştir.

Tasarı ile getirilen kimyasal kastrasyon örneği, Hükümetin kendi sorumluluğunu faillerin üzerine yıkmaya çalışmasının spesifik örneğidir.

Kimyasal kastrasyon önerisi bütün cinsel suçların hastalık olarak kabul edilebileceği tehlikesini de beraberinde getirmektedir. Cinsel suç tıbbileştirilmektedir. Kaldı ki bir işlemin “tıbbi gerekliliklere uygun” olabilmesi için, onayının baskı altına alınmamış olması, kişinin aydınlatılmış ve serbest rızasını içermesi, uygulamanın bütünüyle tedavi amaçlı olması gerekir.

Cinsel suçların cinsellikle ilgili değil şiddet ve otoriteyle ilgili olduğu ve bu tür uygulamaların yararlılığı konusunda yeterli veri olmadığı iddia ediliyor. Hadım üzerinden bir mucize bulmuş gibi sunmak hem dünyanın hem Türkiye'nin, hepimizin birikimiyle, bence akıyla dalga geçmektir. Sanki yasalar uygulanıyor da çözüm alınamıyormuş gibi hadım son çare gibi sunulmaktadır. Mor Çatı'nın ifadesiyle “Hadım esas olarak cinsel suçun cezasız kalmasıdır. Cinsel suçlarla tedavi edilecek hastalık gibi mücadele etmek, faillerin cezai sorumluluğunu devletin cinsel saldırıyı önleme yükümlülüğünü ortadan kaldırmak demektir” Kimyasal hadımın sadece cezai amaçla verilmiş olması ve uzun süreyle kullanılması halinde AİHS'in

ihlal edileceği iddia edilmektedir (Seher ÇAKAN, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi Bağlamında Cinsel Suç Faillerinin Hadım Edilmesi). Hükümet, kimyasal kastrasyon önerisiyle cinsel suçların ortaya çıkışındaki sorumluluğunu görünmezleştirmektedir.

Hükümet olaylarla ilgili sorumluluğunu üstlenmedikçe, bu olayların bedeli, çocuklar ve bu olayları ortaya çıkarmak için uğraş verenlerin üzerine kalmaktadır. Türkiye’de silah almak, bir istismarı ortaya çıkarmaktan çok daha kolaydır. Adana’da bir kişi telefında kendini savcı olarak tanıtarak iki kişinin gözaltına alınmasını sağlayabilmiştir. Muhtemelen bu kişi, bir istismarı ortaya çıkarmak istese çok daha büyük güçlüklerle boğuşmak zorunda kalacaktı. Nitekim İzmir’de emekli okul müdürü 66 yaşındaki Adil Ş.’nin BİMER’e yaptığı şikâyet ile yargılanması ve tutuklanmasında büyük çaba sarf eden öğretmen Saadet Özcan da, verilen sözlerin yerine getirilmediğini belirterek Bayraklı Belediyesi’ndeki görevinden istifa etmek zorunda kalmıştır.

İşte bu nedenle istismarı önleyecek çözüm, istismarı ortaya çıkan bütün totaliter ve cinsiyetçi saikleri ortadan kaldıracak bir toplum hedefidir.

HDP olarak istismar meselesini birkaç sapığın fırsatçı davranışı olarak değerlendirmiyoruz. İstismar erkek cinselliğini abartan, doğallaştıran, bunun karşısında kadınlığa ilişkin bütün değerleri gerici söylemlerle etiketleyen cinsiyetçilikten kaynaklanmaktadır. O yüzden istismarı önleyecek çözümler, Türkiye’de cinsiyet eşitliğinin ve kadın özgürlüğünün güçlendirilmesine yönelik çözümlerin bir parçası olarak uygulanmalı, bu tür çalışmalarla eş zamanlı uygulanmalıdır.

Ancak Türkiye’de cinsiyet eşitliği mekanizmalarına ilişkin çerçeveyi ortaya koyan rakamsal karşılaştırmalar, cinsiyet eşitsizliği derinliği içinde istismarı önlemeye çalıştığımızı ortaya koymaktadır:

En az bir kez boşanmış olanların oranı toplam nüfusun yüzde 4,4’üne tekabül ederken, ve 2.3.2018 tarihinde yayınlanan TÜİK istatistiklerine göre kaba boşanma hızı binde 1,6 olduğu halde 2012’de başlayan boşanma danışmanlığı hizmeti aynı yıl tam 12 ilde faaliyete başlamış ve 2013’te 81 ile yayılmıştır. Buna karşın; Bakan Fatma Betül Sayan Kaya’nın Komisyonunda verdiği bilgiye göre 2012’de uygulamaya başlanılan çocuk izlem merkezi şu anda sadece 27 tanedir.

Ayrıca düzenlemenin genel gerekçesinde her çocuğun çocuk olma ve çocukluğunu yaşama ve geliştirme hakkına sahip olduğu ifade edilmektedir. Bunun için atılacak en temel adım çocuk

bakım merkezlerinin çeşitlendirilerek sayısının artırılmasıdır. Türkiye’de kadın istihdamının önündeki en önemli engelin de, gerek ulusal veriler, gerekse uluslararası raporlarla çocuk bakımı olduğu saptanmaktadır. Ancak, 2013 yılda duyurulan 10 organize sanayi bölgesinde hala kreş açılamamıştır. MEB'e bağlı okul öncesi kurumlara baktığımızda ise 22 387, ASPB’ye bağlı özel kreş 1 385, İş Kanunu’na göre açılmış 1 çocuk bakım merkezi bulunmaktadır. kamu kreşi sayısı ise 2017 itibariyle 107’dir.

Ayrıca cinsel istismar suçunun cinsiyet eşitliğini güçlendirerek önleme yönünde atılacak en önemli adım, erken yaşta evliliklerle cinsel istismar arasındaki ilişkiyi koparacak düzenlemeler yapmaktır.

Bu ilişkiyi en net biçimde ortaya koyan örnek, yakın zamanda Van’da yaşanmıştır. Yatılı ortaokul öğrencisini istismar eden öğretmen Mustafa S.’nin Çaldıran'daki bir okulda 15 yaşında bir öğrencinin öğretmeni ile evlendirildiğini öne sürerek istismarı savunabilmiş olması, çocuk evlilikleri meşrulaştıran söylemlerin istismarcılara nasıl bir yol açtığını görmek açısından çok önemli bir örnektir.

Bir yandan kadını toplum karşısında değersizleştiren söylemler, öbür yandan kadınlar üzerine her konuşan siyasinin ağzına aile ve evlilik kelimelerini almadan tek bir kelime etmemesi de erken yaşta evliliklerin önemli bir sebebidir.

Hükümet tarafında erken yaşta evliliklere yönelik cezaların ortadan kaldırılmasına yönelik bir yaklaşımın hakim olduğu kamuoyunca bilinmektedir. Elbette erken yaşta duygusal hisler içine giren ve bunu yaşamamanın yolunu ancak evlilikte gören gençler mevcut düzenleme nedeniyle zor koşullarla karşılaşabilmektedir. Ancak bunun yolu, istismarı meşrulaştırabilecek düzenlemelere imza atmak değil, gençler ve özellikle genç kadınlar açısından evliliği bir an önce gerçekleştirilmesi gereken bir tek seçenek olmaktan çıkarmak, onların birey olarak varlığını tanımaktır.

Buna karşın, örneğin geçtiğimiz günlerde KEFEK’te görüşülülen İKÖ Kadının İlerlemesi Teşkilatı Tüzüğü’nün Onaylanmasına ilişkin tasarısının kimi maddeleri, AKP nezdinde hala böyle bir yaklaşımın söz konusu olmadığını ortaya koymaktadır. Tasarıda Madde 5’te “aile ve toplum içindeki görevlerinin ifası için kadınları güçlendirmek” şeklinde bir amaç bulunmaktadır. Birincisi, sürekli olarak erkeksiz bir aile tasavvuru, erkeği sadece karar verici olarak telakki eden bir düşünce yapısı dikkat çekmektedir. Aile söz konusu olunca erkeğin sorumluluklarına işaret eden, aileyi bu noktadan tartışmaya açan bir siyasi söylem hâkim

değildir. İkincisi kadının aile içindeki görevlerini yerine getirmesi onun ilerlemesine, güçlenmesine nasıl bir katkı sağlayacağı anlaşılamamaktadır. Bu düzenleme cinsiyet eşitliğine nasıl bir katkı sağlamaktadır? Çocuk evliliklerin cinsel istismara mazeret oluşturmalarının önüne geçebilmek için, öncelikle aileyi her biçimiyle tartışılmaz hale getiren ve gençlerin önüne “tek gelecek evlilik” fikrini koyan bu yaklaşım terk edilmelidir

Ek olarak; 115 çocuğun hamile olduğu vakada gördük ki bu tür olaylarda çocukların kendisi de suçlu konumunda olabilmektedir. O halde, kanunun gerekçesinde belirtildiği gibi “çocukların ister fail ister mağdur olsun, suç vb tüm sosyal risklerden korunmaları” için yapılacak en önemli şey, çocuklara cinsiyet eşitliği perspektifini kazandırmaktır Bu nedenle. öncelikle İstanbul Sözleşmesi gereğince 1 ağustos 2014’ten bu yana okullarda toplumsal cinsiyet dersinin okutulması gerekmektedir.

Diğer Eleştiri ve Önerilerimiz:

- 1- Tasarının ilgili tarafların görüşü alınmadan hazırlanmış olması, kamuoyunda yükselen tepkinin bir an önce bastırılmaya çalışıldığı izlenimini uyandırmaktadır. Komisyonun ortak görüşü ile belirlenecek ilgili aktörler sürece bir an önce dâhil edilmelidir.
- 2- Çocuk istismarı politikaları cinsiyet eşitliği politikalarının bir parçası olarak, bu tür düzenlemelerle eş zamanlı olarak uygulanmalıdır
- 3- Tasarıya çocukların cinsel istismardan korunmasına yönelik düzenlemeler eklenmelidir. Özellikle çocuk yaşta ve zorla evlendirmeleri önleyecek düzenlemeler acilen yapılmalıdır.
- 4- Çocuğun istismara maruz kaldığını fark edip bildirimde bulunmak ve çocuğu desteklemek isteyen ebeveyni, öğretmeni vs. destekleyecek mekanizmalar oluşturulmalıdır.
- 5- Cezaların aşırı derecede artırılması, mahkûmiyet hükümlerini azaltıcı bir etki gösterecektir. Aşırı artırılan cezalar, birçok durumda idam cezası niteliği taşır; koğuş ve sokak linçlerini besler. Islah edici niteliği zayıftır.
- 6- Tasarıda, mevcut yasalarda zaten var olan iki düzenleme yeni bir şey getirilmiş gibi sunulmaktadır.

a)Çocuk Koruma Kanunu'nda değişiklik yapılarak sosyal hizmetlere atıf yapılan kısımlar ASPB olarak değiştiriliyor (m 6) Esasen böyle bir değişikliğe gerek yoktur, çünkü ASPB'nin kurulmasına ilişkin 633 sayılı KHK m.35 uyarınca zaten Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu'na yapılmış atıflar Bakanlığa yapılmış sayılır.

Onun yerine ÇKK bakımından yapılması gereken değişiklikler yapılmalıdır.

b) DMK m.48 (kasten işlenen bir suçtan dolayı hapis cezasına çarptırılan kişi), TCK m.103, 675 sayılı Kanun m.125 (memuriyet sıfatıyla bağdaşmayan yüz kızartıcı hareketlerde bulunmak) uyarınca zaten devlet memurlarının cinsel istismar suçu işlemesi durumunda memuriyetten çıkarılması öngörülmüştür.

7- Çocuk Hakları Bakanlığı kurulmalı. Komisyon'unda ziyarette bulunduğu Norveç'teki Çocuk ve Eşitlik Bakanlığı gibi örnekler derlenmelidir.

8- Başta Cinsel İstismar Olmak Üzere Çocuklara Yönelik Her Türlü İstismar Olaylarının Araştırılarak Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu raporunda da önerilen çocuk fonu kurulmalıdır.

9- İstismar ile ilgili düzenlemeler ve siyاسilerin bu doğrultuda gerçekleştirdiği açıklamalar 5395 sayılı kanunla çelişmemelidir.

5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu Madde 3- (1) Bu Kanunun uygulanmasında; a) Çocuk: Daha erken yaşta ergin olsa bile, onsekiz yaşını doldurmamış kişiyi; bu kapsamda değerlendirmek gerekmektedir.

10-İstanbul Sözleşmesi'ne uygun olarak okullarda cinsiyet eşitliği dersi verilmeli. Dersin içeriği ve eğitmenleri Türkiye'deki feminist ve kadın örgütlerinin katılımları ile ortak olarak belirlenmeli.

11- Cinsel istismar mağduru çocuklarla ilgili yapılan haber ve yayınlarda yayınların kısıtlanması veya engellenmesine yönelik tedbir kararı getirilmesi düzenlemesinin suçu işleyen nüfuzlu kişilerin korunmasına yönelik bir sonuca yol açması, halkın istismar ile ilgili bilgilendirme hakkını kısıtlayıcı bir etki doğurması muhtemeldir. Yapılacak kısıtlamanın içeriği ve niteliği belirsizdir. Olayla ilgili bilgilerin topluma yanlış yönlendirmelerle yayılması riskini barındırmaktadır. Ayrıca, yayınların kısıtlanmasına ilişkin Cumhuriyet savcısının karar verme yetkisi hâkim onayı ile desteklenmelidir.

12-Üniversiteler bünyesinde kurulan çocuk koruma merkezlerinde veya kadın araştırma merkezlerinde de bu hizmetin verilmesi düşünülüyorsa, bu merkezlere ilişkin yönetmeliğin ilgili stk'lar ve uzmanlar dâhil edilerek bu yönüyle yeniden değerlendirmeye alınması gerekir.

13-Yürürlükte olan TCK'da cinsel istismar suçunun tanımı sorunludur (m.103). Tanıma göre 12 yaşından küçük çocuğa penetrasyon olmadan yapılan cinsel istismar eylemleri 8-15 yıl arasında, penetrasyon olması halinde verilecek cezanın alt sınırı 30 yıldır. Mevcut düzenlemede suçun şekline ilişkin tanımlamada bir değişiklik yapılmamıştır.

14-Kanunun gerekçesinde belirtildiği gibi “çocukların ister fail ister mağdur olsun, suç vb tüm sosyal risklerden korunmaları” gerekir. Devletin çocuğu koruma yükümlülüğü çocuğun suç işlemesi halinde de devam eden bir yükümlülüktür. 2015 verilerine göre cinsel dokunulmazlık suçlarından yargılanan her altı kişiden biri çocuktur. Bu nedenle suçun failinin çocuk olmasına ilişkin bir düzenleme getirilmelidir. Failin çocuk olması halinde, eylem; fiil, cebir, tehdit, hile veya iradeyi etkileyen başka bir şekilde gerçekleştirilmemişse, failin cezalandırılması yerine onarıcı adalet ilkeleri uygulanmalıdır

İki çocuğun “akran” kabul edilebilmesi için aralarındaki yaş farkı üçten fazla olmamalıdır.

Tasarıdaki cezalar artırılırken, çocuk faillerin dikkate alınmaması akran cinselliğinin suçtan ayırt edilmesini engelleyen bir etki doğurabilecek, çocuklar açısından orantısız cezalara yol açacaktır. Örneğin 15 yaşında bir çocuk 14 yaşında bir çocukla zorlama olmadan öpüştüğünde ve bu eylem istismar olarak tanımlandığında 8 ila 10 yıl hapis cezası öngörülmektedir. Mevcut yasadaki bu eksiklik giderilmelidir.

15-Diğer suçlara verilecek cezalarda artış öngörülürken, çocukların fuhuşta kullanılması suçunda sadece para cezasının alt sınırı artırılmıştır. Hiç değilse öngörülen hapis cezasının üst sınırı 10 yılın üzerine çıkarılmalıdır.

16- ÇİM'lerin tüm cinsel suçları kapsayacak şekilde genişletilmesinin doğuracağı riskler bulunmaktadır. Hali hazırdaki kadrosu ile merkezlerin iş yükü artacak, sorunların çözümünde nitelik kaybı sorunu yaşanacaktır. Bunun yerine devlet İstanbul Sözleşmesi'nde de yer alan Tecavüz Kriz Merkezleri, Cinsel Şiddet Başvuru Merkezleri modelini geliştirmeli ve hayata geçirmelidir.

17- Mağdurun beyanının alınması sırasında ifadesinin sesli ve görüntülü şekilde kaydedilmesinde rızasının aranması, adil yargılanma ilkeleri uyarınca mağdurun kovuşturma aşamasında dinlenmesini zorunlu hale getirecektir.

Halkların Demokratik Partisi Adına;

Dirayet Dilan Taşdemir

HDP Ağrı Milletvekili

Feleknas Uca

HDP Diyarbakır Milletvekili